हे॰चं॰ २ नदैवतं ॥ ७३ ॥ दैवेयुगसहस्रेद्वेब्राह्म्यंकल्पौतुतौनृणां । मन्वन्तरन्तु दिव्यानांयुगानामेकसप्ततिः ॥ ७४ ॥ कल्पोयुगान्तः कल्पान्तःसंहारः प्रलयःक्षयः । संवर्त्तःपरिवर्त्तश्चसमसुप्तिर्ज्जिहानकः ॥ ७५ ॥ तत्कालस्तुतदात्वंस्यात्तज्जंसांदृष्टिकंफलं । आयतिस्तूत्तरःकालउदर्क्कस्तद्भवंफलं ॥ ७६ ॥ व्योमान्तरिक्षंगगनंघनाश्रयोविहायआकाशमनन्तपुष्करे । अभ्रंसुराभ्राद्रुमरुत्पथाम्बरंखंद्योदिवौविष्णुपदंवियन्नभः ॥ ७७ ॥ नभ्राट्तडित्वान्मुदिरोघनाघनोऽभ्रंधूमयोनिस्तनयित्नुमेघाः । जीमूतपर्ज्जन्यबलाहकाघनाधाराधरोवाहदमुग्धराजलात् ॥ ७८ ॥ कादम्बिनीमेघमालादुर्द्दिनंमेघजंतमः । आसारोवेगवान्वर्षोवातास्तंवारिसीकरः ॥ ७९ ॥ वृष्ट्यांवर्षणवर्षेतद्विघ्नेग्राहग्रहावबात् । घनोपलस्तुकरकःकाष्ठाशादिग्घरित्ककुप् ॥ ८० ॥ पूर्वाप्राचीदक्षिणार्वाचीप्रतीचीतुपश्चिमा । अपराथोत्तरोदीचीविदिक्चोपदिशंप्रदिक् ॥ ८१ ॥ दिश्यंदिग्भववस्तुन्यपागपाचीनमुदगुदीचीनं । प्राक्प्राचीनञ्चसमेप्रत्यक्तुस्यात्प्रतीचीनं ॥ ८२ ॥ तिर्य्यङ्निशांतुपतयइन्द्राग्नियमनैर्ऋताः । वरुणोवायुकुवेरावीशानश्चयथाक्रमं ॥ ८३ ॥ ऐरावतःपुण्डरीकोवामनःकुमुदोंजनः । पुष्पदन्तस्सार्वभौमःसुप्रतीकश्चदिग्गजाः ॥ ८४ ॥ इन्द्रोहरिर्द्दुश्च्यवनोऽच्युताग्रजोवज्रीविडौजामघवान्पुरन्दरः । प्राचीनबर्हिःपुरुहूतवासवौसंक्रन्दनाखण्डलमेघ